

Ringnummer ARNHEM 1.051.442.

Door Jan Alewijn Dijkhuizen.

RING	ARNHEM 1.051.442
VOGELSOORT	Kokmeeuw <i>Larus ridibundus</i> 2630
GESLACHT LEEFTIJD	- nestjong
GERINGD	04-06-1969 VRIEZENVEEN Overijssel 52.25 N 06.38 E
GEVONDEN	03-08-1976 STRAND OOSTVOORNE Zuid Holland 51.55 N 04.05 E
BIJZONDER- HEDEN	verlamd, xxxxx Botulisme, ver- zorgd, 11-08 geheel genezen weg gevlogen meeuw
RINGER	J. Braad
VINDER	Annet Konijnendijk

Wilt U de gegevens vergelijken met Uw eigen aantekeningen en ons spoedig berichten wanneer iets niet klopt (ringnummer vermelden a.u.b.).

Ringgegevens van de kokmeeuw.

Waarom heb ik deze informatie opgezocht? Annette vond bij haar ouders thuis in een enveloppe een aan haar gerichte Ansichtkaart van DIENST MINISTERIE VAN ONDERWIJS EN WETENSCHAPPEN (in hoofdletters) uit 1976. Het gaat over de vondst van een kokmeeuw (*Larus ridibundus*) op 03-08-1976. Dit zegt iets over de leeftijd van Annette, ze was toen 19. Tijdens een wandeling op die datum op het strand van Oostvoorne raapte Annette een zieke kokmeeuw op. Bijzonder aan dit dier was dat er een metalen ringetje om de poot zat. Het dier was geringd in Vriezenveen, Overijssel, op 4-6-1969. Dit zegt iets over de meeuw, die was dus 7 jaar oud.

Hoe ging het verder met die meeuw? Annette heeft de kokmeeuw meteen een naam gegeven, Kehaar, naar de meeuw in Waterschapsheувel. Als je dit boek, geschreven in 1972, gelezen hebt zegt dat waarschijnlijk iets over je eigen leeftijd.

Met de meeuw in een doos fietste Annette naar een dierenarts in Brielle die het dier liefdevol, en zonder kosten in rekening te brengen, een injectie gaf. Annette heeft het dier nog een week verzorgd. Op de Maasvlakte werden mosseltjes verzameld en deze werden aan Kehaar gevoerd. Een week lang heeft het dier op het grasveld en in een teil met water vrij rond kunnen lopen en zwemmen. Aan het eind van de week ging de meeuw vlieg oefeningen doen en op een dag vloog ie weg. Helaas zonder een afscheid rondje te maken.

Op de Ansichtkaart staat bij bijzonderheden: "verlamd, xxxxx Botulisme, verzorgd, 11-08 geheel genezen weg gevlogen, meeuw".

Naar aanleiding van deze vondst heb ik het Vogeltrekstation benaderd met de vraag of ze ooit nog iets over deze meeuw teruggehoord hadden. Ik kreeg netjes antwoord maar helaas, geen latere terugmelding.

Er wordt veel onderzoek gedaan naar leeftijd en trekgedrag van vogels door middel van ringonderzoek. Vogels krijgen een metalen ring om met een uniek nummer. Deze ringen worden door erkende ringers omgedaan onder de verantwoordelijkheid van het NIOO-KNAW (Nederlands instituut voor Ecologie, onderdeel van de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen). Na het ringen is het wachten tot de vogel teruggevonden wordt. Soms aan een levende vogel in een nestkast zoals we soms wel met kerkuilen zien, soms in een mistnet zoals wel met zangvogels gebeurt maar meestal dood op het strand zoals veel trekvogels langs de kust overkomt. Soms vinden we wel eens een klein ringetje in een braakbal, die vogel is dan ook dood. Kortom, de terugvondst van een metalen ring berust op toeval.

Tegenwoordig wordt ook onderzoek gedaan met duidelijk zichtbare kleurringen omdat de apparatuur waarmee vogels bekeken worden enorm verbeterd is, kijk maar op de Brouwersdam, er staat daar dagelijks een kapitaal aan telescopen en telescopen...

Het onderzoek met metalen ringen is al in 1911 begonnen met het ringen van de eerste spreeuw onder verantwoordelijkheid van het Natuurhistorisch Museum te Leiden. Aan de techniek is weinig veranderd, de organisatiestructuur van het ringen wel. Het ringen blijft leuk (vrijwilligers) werk en een paar leden van onze KNNV afdeling zijn als erkend ringer actief.

Kehaar.

Kehaar, 1976